

Stíny na střeších

Poutníci

Emi **Ami**
1. V bytě sousedním rádio zní, v létě vyhořel a zůstal prázdný,
Emi
proč teď po nocích vyhrává polku s návodem, jak a s kým spát
,
Ami **Emi**
tenor huláká hned po zprávách, kde byl hlavní bod atentát,
D **Emi**
cítím jen pach spáleniště, nikde nikdo, ohořelý práh,
D **Emi**
noc se drží jako klíště a já vidím stíny na střeších
H7
a slyším to rádio.

Emi **G**
R: Já (že) řadu ztrát za sebou mám, s kterými se nesrovnám,
Emi **H7** **Emi G A H7**
jen si říkám: hochu, buď rád, že jseš rád,
Emi **G**
zmizel strach a zůstal dým, jen jedno dobře vím:
Emi **H7** **Emi**
ani jistota se nedá vážně brát.

2. Chtěl jsem odjet pryč potají, jenže rychlíkům směr čest a sl
áva
kola do trávy vrůstají, courák naděje, kulhavý pták,
se mnou po nocích se kodrcává, i když je to jen flamendrák,
je čas mezi psem a vlkem, umírá noc, hudba utichá,
den se plíží tichým krokem, zmizely i stíny na střeších
a mně už tolik nevadí.

G **Ami** **Emi G H7 Emi**
R: + a nijak zvlášť, nijak zvlášť už mi to nevadí ...